

[Christmas Møller.]

ikke skal sige noget til — først forelagt i Landstinget, og efter 3 Maaneders Forhandling og Behandling i Landstinget og i dettes Udvalg er Sagen sendt over til Folketinget for utvivlsomt at faa en meget kortvarig Behandling. Jeg understreger dette, fordi jeg deri hos den højtærede Handelsminister — og med den Indflydelse, han har i Regeringen, dermed hos hele Regeringen — ser et Udtryk for den Vægt, man lægger paa Landstingets saglige Medarbejderskab, hvilket Forhold jeg mener det forstandigt, at man bringer videre til Forfatningskommissionen, naar denne nu engang i Sommer skal behandle forskellige Spørgsmaal. Der er her givet et efter min Opfattelse aldeles fortrinligt Udtryk for, at naar Folketinget har meget andet at bestille med mange andre Sager, er det rart, at Handelsministeren i hvert Fald har Landstinget som det andet Kammer.

Forholdet er da ogsaa dette, at Landstinget gennem den Behandling, det har givet Forslaget, har overladt Folketinget et Forslag, om hvilket der paa saa at sige de fleste afgørende Punkter er opnaaet Enighed mellem de 4 store Partier. Dette understreger vi for vort Vedkommende med Tilfredshed, fordi vi særdeles gerne — ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og det ærede Medlem Hr. Villumsen — ønsker, at der tilvejebringes Enighed mellem Partierne om en Lovgivning paa dette Omraade, en Lovgivning, der, med den afgørende Betydning, man maa tillægge Sparekassesevæsenet her i Landet, er af saa stor Vigtighed. Jeg skal da — idet ogsaa vi gaar ud fra, at der bliver en kortvarig Udvalgsbehandling af Lovforslaget — blot fremhæve et Par ganske enkelte Punkter, paa hvilke vi ønsker at sætte ind under Udvalgsbehandlingen og søge at faa Ministeren og Flertallet i dette høje Ting til at indtage en anden Holdning end den, der er indtaget i Landstinget. Om man vil rette sig efter disse vore Ønsker, vil naturligvis — paa samme Maade, som det har været det i Landstinget — være afgørende for, hvorledes vor Stilling ved den endelige Behandling vil være.

Jeg har for det første den Bemærkning at gøre med Hensyn til § 7, om Direktionens Sammensætning, om det ikke var rimeligt at foretage den Ændring, at en af Direktørerne i en Sparekasse skal være sparekasseseuddannet. Jeg maa tilstaa, at jeg ved ikke, om dette Spørgsmaal har været drøftet i Landstingsudvalget eller paa anden Maade været til Behandling,

men jeg synes i hvert Fald, at Spørgsmaalet melder sig, og det er et af de Spørgsmaal, vi vil tage op under den kommende Udvalgsbehandling.

Det andet Spørgsmaal er et, der i ganske særlig Grad har skilt Partierne i Landstinget, Spørgsmaalet om Ministerens Ret til at udnævne et Medlem af Tilsynsraadet i Garantsparekasser. I saa Henseende vil vi lige saa lidt som i Landstinget være med til en Ændring som af Ministeren forlangt. Jeg kan allerede paa nærværende Tidspunkt sige, at i det Øjeblik der ikke paa afgørende Maade bliver taget Hensyn til det Ændringsforslag, som det konservative og Venstremindretallet stillede i Landstinget, tror jeg ikke, det vil kunne lykkes at gennemføre Sparekasseloven nogenlunde enstemmigt.

Med Hensyn til de andre Spørgsmaal, der kan være Tale om at rejse i Udvalget, skal jeg kun sige, at baade Spørgsmaalet om Likviditeten og Spørgsmaalet om Revision ved statsautoriseret Revisor, som begge har været rejst i Landstingsudvalget, tror jeg, man vil kunne drøfte og muligvis ogsaa opnaa Enighed om. Men i det Øjeblik man ikke fra Ministerens og fra Regeringens Side vil tage Hensyn til de meget bestemte Ønsker, der her er fremsat fra konservativ og fra Venstres Side, vil vi for vort Vedkommende ikke kunne give Tilslutning til Forslaget.

Vi kan altsaa, da Sagen ligger saa enkelt og klart, være med til, at den undergives en kort Udvalgsbehandling, idet vi mener, at Landstinget har gjort sit Arbejde saa fortrinligt, at det paa fremragende Maade har vist, hvilken Nytte det gør i Forfatningen.

Rasmussen (Gylling): Ordet Sparekasse har en god Klang i Befolkningen. Sparekasser har virket i over hundrede Aar her i Landet, selv om det ganske vist ikke er saa lang Tid siden, den første Sparekasselov blev gennemført, og de har igennem en lang Aarrække vist, at de opfyldte en Mission og var til stor Nytte for Befolkningen. Arbejdsfeltet strækker sig ogsaa vidt. Virksomheden foregaar baade i By og paa Land, lige fra de meget store Millionforetagender og ned til de kendte smaa Kasser ude omkring i Kommunerne. At disse Kasser forvalter over 2 Milliarder Kroner, viser ogsaa den store Betydning, som de har i Samfundshusholdningen. De har altid kunnet føre deres Pengepolitik saaledes, at det vel nok er Sparekasserne, der har haft den laveste Rente, idet de jo navnlig